

tíðindablaðið

sosialurin

Argjavegur 26
Postsmoga 76,
3800 Tórshavn
telefon 11820

Útgevari: p/f sosialurin

Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller

Politískur- og fyrirtaksblaðstjóri: Krisjan Dahl

Bláafólk: Hægni Djurhuus, Dagný Joensen og Jóhann Mortensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Av tilvild

SKAL atgerðarloysi aftur fáa takið á færoyinginum, skal afturhaldið ótarnað sleppa at seta fótin fyrri mennandi tiltekum her á landi. Skal sama miðleysa kósín, sum seinni árinu hevur valda, ótarnað standa við.

VIT og Føroya fólk annars halda avgjørt ikki, at so skal vera.

EYDSÝNT er, at tilvildakenda leiðsla av landi okkara seinastu árinu hevur skert fólksins vónir um, at tað hóast alt innan samgongu var hegni og vilji til munandi vinnuligar sum sosialar ábøtur.

ØRSKUKENDA klandurslag stjórnarinnar hevur forkomið teimum móguleikum fyrri ábøtum, sum vilji kanska hevur verið til hjá einhvørjum stjórnarflokki.

SKERDA demokratiska arbeiðslagið hevur sýnt okkum færoyingum, at aðalmál á framtaksleið hevur henda samgonga ikki havt vilja ella starvs-høvi til at sett sær.

EINA tænastru fyrri aðra hevur verið lagið. Útbyggingin vinnuliga, samferðsluliga sum sosialt hevur verið merkt av hesum. Ávis berghol ella vegateinar hava ávísa tíð verið mett sum sokallað primærarbeiði — til aðrar tíðir sekundær, alt eftir hvør samgonguflokkur til ávísa tíð hevur kravt meira fjálgan enn annar.

ÚRSLITINI av hesi skeivu gongd kenna vit. Biðan við og dýrkan av samferðsluútbýggingum okkara og vánaligastu móguligu nýtslu av ovur-dýrum tólum — rusta burtur ónýtt í einhvørjum av landsins avkrókum.

UPPAFTUR vánaligari við vinnulívsútbyggingini. Sanniliga eru skipini, ið lægst eru til bæði stásilig og hartil stór og dýr — og onkur av hesum hava sýnt nýtsluføri eitt nú á djúpum vatni, har mangt lá á láni.

MEN alráðandi tilvildin, sum tað í frægasta føri má kallast, í samband við innflutningslovvini hevur fyrri Føroya fólk ávdukað avgjærda ætlanarloysi stjórnarinnar einamest á vinnuliga økinum.

VIRKI og persónar, ið selt hava útstríð skip við tí í hyggju, og við landsstýrisins tilsegn, at fáa annað skip til vega, hava verið nýtt sum glóslar í klandursspæli landsstýrisins. Innflut-

oddagrein

ingur av risaskipum til hundraðtals milj. uttan hugmynd av hvat hesi skulu nýtast til, er ikki minni tilvildarlíkur. Kundi í øllum førum væntað, at landsstýri hesum viðvíkjandi tók sær um reiggj og veitti hesum skipum tryggan vinnumóguleika samsvarandi ætlanum fyrri hesum skipakeypum.

ALINGIN, nýggja vinna okkara, ið bæði vit og útlendingar hava góðar vónir um, er vorðin við skerðan lut. Ongar hækkingar á fíggjarlóginu til hesa vinnugrein, sum vit vita er í menning.

KJÚKLAN um gomlu skipini, noktan av útflutningslovvum fyrri útstríð skip okkara, ið allir eru samdir um eru ov nógv í tali, hevur eisini forkomið okkum móguleikan fyrri náttúrligari endurnýggjan.

EINHVØR stýring av fiskiskapi okkara á landleiðini, ið allir vinnandi menn okkara sóknast eftir, hevur heldur ikki verið roynd.

SO eiðasert at verulig stig eru tikin til tess við uppbyti av landleiðini at veita línuveiðuni sámuligar virkisumstøður.

AT hetta vána lag ivaleyst ikki einans er íkomið vegna vánaliga hegni teirra einstøku, ið seinastu árinu hava hildið seg til at stjórna tjóðini, er helst rætt.

IVAST ikki í, at summir fólk veruliga hava vilja til og kenslu fyrri tí, ið gagnar tjóðini. Men stútuta hóttaðar teirra størri stjórnarflokkana hvør móti øðrum og ódemokratiska 13-greinin hava í tíð og ótíð sett fót fyrri tiltøk frá stjórnsíðu, ið móguliga høvdu tolt dagsins ljós.

LAGIÐ hevur sostatt verið — eg ein stóran, tú ein lítlan, tú ein lítlan, eg ein stóran — tá tænastru fyrri aðra ikki var mógulig.

SKERDA ávirkan lögtingsins á fyriritingina av hesum landi er núverandi stjórnarlag fyrri at takka. Hugtak — eisini teirra borgarligu — um, at eingin skuldi vera við síðuna av ella yvir lögtinginum, er eisini fokið, nú fólkaflokkurin so iðliliga dregur niður á danatung avgjærð lögtingsmál.

OG meðan leikur fer, fer eisini álít færoyinga á aldargamla stýrislagið, sum ikki so fáar smátjóðir higartil hava øvunda okkum.

Sambandsflokksins og fólkaflaksins heilaga plikt

politisk viðmerk-ing

Í danska sjónvarpinum segði Óli Breckmann, at tað fyrri seg var ein heilag plikt at berjast niður sosialismuna.

Tað er greið tala; her er ein maður valdur av Føroya fólk at umboða okkum, og skuldi tað so státt ikki verið munur á, hvørji ella hvør tey eru, sum móguliga skulu hava hjálp frá fólkatingslimi Føroya.

Her ger Óli B. tað greitt, at hansara fólkatingsverk er at berjast niður sosialismuna, verkamannafjeldina og at loysa bandið, sum bindur saman Danmark og Føroyar ímillum.

Hetta varð kunngjørt fyrri fleiri milliónum av danskarum, sum hetta kvöld hugdu at sjónvarpinum.

So má ein spyrja seg sjálvan, hvør er hin fólkatingslimurin, fer hann aftur at skriva bræv?

»Kære statsminister, det som Óli B. siger skal De ikke tage så tungt, for det er bare Óle.«

Ella hvat ætla umboðsmaður sambandsins sær at gera, nú Fólka-

flokkurin veruliga hevur gjørt vart við seg, hevur sett Sambandsflokkinn skák mót.

Ætla nú umboðsmaður sambandsins framvegis at skriva bræv? Við tí drepani tægn, sum sambandsins umboðsmaður hevur valt, tekur hann beinleiðis undir við tí, sum Óli B. fer fram.

At tað fyrri flokkar í Føroyum er heilag plikt at berjast verkamannafjeldina, má ein harmast um, men nú hava teir beint kulur.

Fólkaflokkurin við tí sum Óli B. sigur og við tí stuði hann fær frá floksfeløgum sínum — sambandsflokkurin við at velja at taka undir við tí, sum Óli B. fer fram.

Við at taka religið við í stríðnum, sum annars Sambandsflokkurin tókst at hava særrett uppá, hevur nú fólkaflokkurin veruliga sett sambandsflokkinum stólin fyrri hurðina.

Einki hoyrist til umboðsmann sambandsflokksins, hann hevur fingið tunguband. Ella er tað veruliga so, at sambands-

flokkurin tekur undir við tí, sum Óli B. við fullari uppbakking úr flokki sínum fer fram, so er sanniliga vandi á ferð.

Tá er eingin Sambandsflokkur meira, hann er etin upp av Fólkaflokkinum.

Rokningin fyrri gallari-spæl Óla B. skal gjaldast, og verður tað tann vanligi skattgjaldarin, sum skal gjalda; ikki hann sum vardur er av heili tveimum grannskoðaravirkjum — virkjum og persónum sum sambært formannin í Sjálvstýrisflokkinum, fáa servíðgerð av Føroya Landsstýri.

Í dag hava færoyingar ongur umboðsmenn sum verja viðurskiptini landa millum. Sambandsflokkurin hevur valt at tuga ella í mesta føri at skriva bræv — og so leingi so er, eru teir við at loysa bandið og undir heilugum navni at berjast niður verkamannafjeldina.

Sverre Midjord

Loynivápn Schlüters - Óli

Álit Guds í stríðnum móti øllum, ið ikki er konservativt í Føroyum

Danska Ekstrablaðið hevur viðmerkt 21. í hesum um tann lætta Schlüter kennir á sær eftir at okkara Óli Fólkatung hevur lovað honum stuðul í einum og øllum í donskum politikki.

Vertin liggur nú á hjá Poul Schlüter um danska fleirtalið vil hava hesa ella hina fíggjarlógina, nú hann við serfærðskari hjálp kann fáa hvørja tað so skal vera ígjøgnum fólkatung.

Politiska loyndarvápn forsetisráðharrans er danska fólkaflaksumboði Óli Breckmann. Við honum í rygginum er eingin endi á, hvussu fagurliga konservativt Danmark skal stjórnast.

Óli sigst av ekstrablaðnum at vera hitt ólátaða geilstrokið í færoyskum politikki. Hin hvassorðaði blaðskrivarin, ið hvørki fírnast dóm mæla ella profeta.

Eitt av sereykkennum hansara siga hesir gløggu donsku blaðmenn at vera evni hansara til støðuskiftan og -loysi í tíð og ótíð. Líka óáttandi sum okkara ófantaliga veðurlag.

Sum dømi nevna teir halga

lyfti hansara undan fólkatungvalinum um ikki at koma sær uppi danskan politikk.

Pípan hevur nú annað ljóð. Sum avgerandi persónur fyrri um konservatismen skal valda í ævintýrrikum, kann hann ikki annað enn stuðla vininum Schlüter og harvið fyrirbyggja, at oyðandi fram-burðspolitikkur fær høvdi fyrri seg. Slíkum svikum hevði hesin stóruvendari ikki orka at ligið undir.

Trúgvu tí, hvør ið vil, men sigur hesin Óli seg at stríðast við hægstu maktum ímóti fjølmentu færoysku gudloysingunum, missións-kommunistunum og teirra líkum, sum allir sum ein saman við Føroya fólk flest einki heldur vilja, enn at hava illamann búgvandi í Føroyum.

Halda hann vera óforan at skapa sær sjálvum arbeiði um so er, at hann sær størri trøll og sterri heidning í hvørjum færoyskum manna-barni, enn í sær sjálvum.

Er álit hansara til færoyingina í Føroyum veruliga so vánaligt, at hann ikki torir at

lata sálir teirra upp í hendir hins Alvalda einsamallan, so eru neyvan heldur útlið frá álitis-kapandi politiki frá slíkum verdsligum politiskum umboði, ið hvørki litir Harra ella tænastru tað til, ið mest umræður, tá tað snýr seg um persónligu samskipti okkara við Gud.

Blaðið ger ikki so lítið burturúr forkærleika hansara fyrri rættarúrskurðum sum so og visir á persónar, sum í hesum hava ligið ímillum.

Fyrri okkum friðarelskandi færoyingar er hesin táttur rættuliga lítið áhugaverdur, men ikki skerst burtur, at tað fyrri komandi politikara av slíkum observansi er avgjörður fyrimunur í við vissu at vita hvussu ómetaliga tólið eitt dómvald av hesum heimi í ávísam førum kann vera.

Av størri áhuga fyrri okkum færoyingar er, at eisini teir meta somu intoluransu at vera galdandi fyrri fólkaflokk-in allan sum so. Ávísar, at átala fyrri ólátapolitikk hansara mestsum er ókend

Framhald á síðu 10